

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

De Baptismo Et Eivs Effectv. Titvlvs XLII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

quod dicitur probare, illud primo & precipue indu-
 citur, quod secundum verbum Iacobi a Apostoli,
 dicitur in epistola sua, *Charitas operi multitudinem pecca-
 torum, & iustitiam testimonium veritatis in Evangelio* b
 c. peccatrice, quae ipsius pedes lavavit, perhibentis:
*Quia si non es peccator nullus, quibus pedes lavavit: non
 nisi per charitatem & in charitate crimina dimittantur
 parvulis, qui nec sentiant, nec consentiant, & charita-
 tem non habent, quae sentientibus & consentientibus
 peccatum non dimittitur in baptis-
 mo. [1. & infra.] Ad id autem taliter respondemus,
 quod in baptisimo successit circumcissioni. Abit enim
 in illam damnam harem incidamus, quae perse-
 cutio affluat, legem cum Evangelio, & circumcissionem
 cum baptisimo servandam: quoniam secundum Apo-
 stolum dicitur Galatas c. *Circumcissionem, Christus non
 servavit. Cum ergo circumcisio tam adultis, quam
 parvulis ex precepto Domini conferretur: ne baptis-
 mo qui succedit loco ipsius, & generalior tamen ex-
 istat, cum tam viri, quam foeminae baptizentur, mino-
 res videtur effectus: tam adultis, quam parvulis est
 conferendus. Sicut enim sine distinctione qualibet Mo-
 ises d. lex clamabat: Anima cuiusque propterea: caro circumcisa
 non sunt, perit de populo suo: ita nunc indistincte vox in-
 vocat evangelica e: *Nisi quis renatus fuerit ex aqua, & Spi-
 ritu Sancto, non intrabit in regnum Dei: Ab hac generalitate
 nec exatrem excludens. Cautè tamen notan-
 dum est, quanto plus baptismus hodie conferat Chri-
 stianis, quam quondam Iudaeis circumcisio contulisset,
 distans est in fine praedictae auctoritatis inducitur de veteri
 lege f: *Perit de populo suo: in evangelica verò veritate
 habendum est: Non perit in regno Dei. quoniam est
 originalis culpa remittebatur per circumcissionis mythe-
 tum, & damnationis periculum vitabatur, non tamen
 perveniebatur ad regnum caelorum, quod usque ad
 noverem Christi fuit omnibus obferatum. Sed per fa-
 vorum baptismi Christi sanguine rubricati culpa
 remittitur, vitatur periculum, & ad regnum caelorum
 iterum pervenitur, cuius janua Christi sanguis fidelibus
 sine inferioriter referavit. Abit enim ut uni-
 versis parvulis perant, quorum quotidie tanta multitu-
 do moritur, quin & ipsi misericors Deus g, qui nemi-
 nem vult perire, aliquid remedium procuraverit ad sa-
 lutem. Ceterum ex vi literae satis patet, praedictas au-
 thoritates intelligendas esse tantummodo de adultis,
 qui habent multitudinem peccatorum, cum de parvulis
 non possit intelligi, qui peccato tantum originali tenentur.
 Similiter & illa auctoritas est solvenda: *Qui b
 creditur, & baptizatus fuerit, salvus erit, &c.* cum non
 possit credere parvuli, sed adulti: & ob hoc toran-
 ditas i hic intelligenda est de adultis, ne ad alios
 piam, & ad alios secunda clausula referatur, quamvis
 nonnulli concedant, quod parvuli credant non per usum,
 sed per habitum fidei, quem suscipiunt in baptisimo:
 licet & alia multa verba secundum communem usum
 loquendi non ad actum, sed ad aptitudinem referantur.
 Illud verò k, quod opponentes inducunt, *fidem
 non charitatem, nisi quae virtutes parvulis, utpote non
 consentientibus, non infundi, à perisque non conce-
 ditur ab solute, cum propter hoc inter Doctores Theolo-
 gorum quæstio referatur, alius asserentibus per virtutem
 baptismi parvulis quidem culpam remitti, sed gratiam
 non conferri: nonnullis dicentibus dimitti i pecca-
 tum, & virtutes infundi habentibus illas, quoad habi-
 tum, non quoad usum, donec perveniant m ad xtatem
 adultam.*****

[1. Et si per baptismum non conferatur, quia non est talibus con-
 ferendus. In evangelio quoque legitur. Qui creditur & bap-
 tizatus fuerit, &c. quia autem non creditur em. unde parvuli sine
 fide non fuerint baptizati, condegnantur, utpote non cre-
 dentes.]
 Originale peccatum, quod sine consensu contrahitur, remittitur
 in baptisimo etiam non consentienti, ut parvulis, factis de actuali:
 quia sine non committitur sine consensu, ita non relaxatur. hoc dicit,
 usq. ad h. sed adhuc. Abbas.
 Verum quidam ex hac solutione invenisse se credunt
 viam ad alias quaestiones, argumentantes ex eo, quod
 dicitur parvulis in baptisimo peccatum originale
 dimitti, quod & adultis dormientibus vel amentibus
 peccatum (si baptizentur) ratione simili dimittatur.
 Cum enim neutri sentiant tunc vel consentiant, dicunt
 idem in consimilibus iudicandum. Hic verò dicitur
 distinguendum, quod peccatum est duplex, originale
 scilicet & actuale: originale quod absque consensu
 contrahitur: actuale quod committitur cum consensu.
 Originale igitur quod sine consensu contrahitur, sine
 consensu per vim remittitur sacramenti: actuale verò,
 quod consensu contrahitur a, sine consensu minime
 relaxatur.
 Licet in baptisimo dimittatur originale peccatum parvulis, qui
 tamen consentire non possunt in adultis tamen amentibus vel dormi-
 entibus, qui non consentiunt in baptisimo, non dimittitur actuale, & i-
 dem est originale. h. d.
 Sed adhuc quaeritur, quare non saltem originale
 peccatum amentibus, & dormientibus in baptisimo sicut
 parvulis dimittatur. Ad hoc taliter est respondendum,
 quod Dominus, qui totum hominem salvum b fecit
 in Sabbatho, opus imperfectionis non novit: & ob hoc
 peccata non ex parte, sed ex toto dimittit. Praeterea
 poena originalis peccati, est carentia visionis Dei: a-
 ctualis verò poena peccati est, gehennae perpetua cru-
 ciatus. Unde si dimitteretur alicui primum, altero non
 dimisso, talis non careat visione Dei propter origina-
 le dimissum: & cruciaretur in gehenna perpetuo propter
 reatum criminis actualis, sed hoc tanquam incom-
 passibilia e se minime patiuntur, imò sibi mutuo ad-
 versantur.
 Amentes vel dormientes baptizati, si ante dementia vel dormi-
 tionem baptizari volebant, characterem suscipiunt, alia factu:
 coacti verò causam suscipiunt, h. d. usq. ad finem.
 Item quaeritur d, utrum dormientibus & amentibus
 sacramenti saltem character in baptisimo impri-
 matur, ut excitati a somno, vel ab aegritudine liberati,
 non sint deinde baptizandi. Sunt autem nonnulli, qui
 dicunt, quod sacramenta, quae per se fontiantur effe-
 ctum, ut baptismus & ordo, ceteraque similia, non solum
 dormientibus & amentibus, sed invitis & contra-
 dicentibus, est non quantum ad rem, quantum tamen
 ad characterem, conferuntur: cum non parvuli solum
 qui non consentiunt, sed fidei, qui quamvis non ore,
 corde tamen dissentiant, recipiant sacramentum. Sed
 opponitur talibus, quod qui fuissent inviti & reluctantes
 immergi, saltem ratione sacramenti ad jurisdictionem
 ecclesiasticam pertinerent: unde ad servandam
 regulam fidei Christianae forent rationabiliter compellendi.
 Verum id est religioni Christianae e contrarium,
 ut semper invitus & penitus contradicens adre-
 cipiendam & servandam Christianitatem aliquis compellatur.
 Propter quod inter invitum & invitum, coactum
 & coactum, alii non absurde distinguunt: quod is,
 qui terroribus atque suppliciis violenter attrahitur,
 & f ne detrimentum incurrat, baptismi suscipit fa-
 a al. Quod cum consensu contrahitur. b al. sanum, ut plu-
 rimum in antiquis codicibus. c al. incompossibilia. d Vid. B.
 Thom. 3. p. 9. 10. art. 3. e Vid. B. Thom. 3. 2. q. 10. art. 8. & ibi Ca-
 jetan. f al. ita: ut ne.

a Luc. 4. & Tit. 4. b Luc. 7. c Galat. 5. d Genes. 17.
 e Genes. 17. f Genes. 17. g 1. Timot. 1. h Matth. 23.
 i Luc. 1. k Vid. B. Thom. 3. p. 9. art. 8. l alii. & dimitti
 m pervenire.

